

Betjenten var saa ophidset, siges der, at da han skulde skrive sit Navn paa noget, der skulde skrives under, rystede hans Haand saaledes, at det var ham umuligt at skrive. Han hørte aabenbart ikke til de besindige Betjente, han var ikke i Besiddelse af den Besindighed, som han ifølge Lov og Instruks skal være i Besiddelse af. Disse Mennesker fik senere Tilsigelse til at møde i den offentlige Politiret, og stor blev Forbavselsen, da de to, der vare mødte som Vidner, bleve behandlet som tiltalte. Politiet havde gjort de to Vidner til tiltalte og derved berøvet Manden enhver Adgang til at kunne forsvare sig. Det hjalp ikke, at han anmodede Assessoren om at faa Sagen udsat for at faa Tid til at skaffe de andre Vidner, som vare blevne afviste af Politiet. Nej, Sagen blev behandlet summarisk og afgjort med 30 Kr. i Bøde til Manden og 20 Kr. i Bøde til de formentlige Vidner. Er det Retspleje? Det er jo en offentlig Uret, saaledes som en Mand en Gang her har betegnet den offentlige Politiret. Det er ikke Retspleje at behandle Folk saaledes, at de, der i god Tro møde for at vidne til Sagens Oplysning, blive gjort til tiltalte og faa Bøder, skønt de ikke ere sig den ringeste Forseelse bevidst. Hvis dette ikke er Myndighedsmisbrug, ved jeg ikke, naar vi egentlig skulle tale om Myndighedsmisbrug fra Politiets Side. Saa skal der maaske foreligge det, at de slaa Folk fordærvede, inden der kan være Tale om Myndighedsmisbrug. Mod de Betjente, der have baaret sig saaledes ad, er der i intet Tilfælde skredet ind — jo, der er dog et eneste Tilfælde, som har været saa grovt, at man ikke har kunnet komme udenom det. En Betjent modtog en anholdt paa Stationen og gav sig til at prygle løs paa ham. Der var heldigvis et Vidne med; han sad ganske vist i et andet Værelse, men da han hørte Klasket af Betjentens Næveslag, kiggede han ind og saa, at Betjenten slog Manden gentagne Gange, saa Blodet flød, saa vidt jeg ved — jeg kender det altsaa kun af Referatet. Hvad blev der nu gjort ved denne Betjent? Han fik en Bøde paa 40 Kr. Det kunde være fristende at sammenligne denne Afgørelse med mange andre; jeg skal imidlertid afstaa derfra, jeg tror, at ærede Medlemmer selv ville kunne supplere disse Eksempler fra deres Omgangskreds eller faa Oplysninger, saa at jeg ikke behøver at dvæle videre ved det. Men det beviser efter min Mening, at Loven ikke er lige for alle, at ikke alle behandles lige efter

Loven her i vort Land; og vi maa kræve, at alle behandles lige efter Loven. Jeg opfordrer den højtærede Minister til paa ny at lade disse Tilfælde undersøge for at konstatere, om der foreligger Misbrug, og hvilke Misbrug der foreligger. Det er mig bekendt, at der fra Medlemmer af Frederiksberg Kommunalbestyrelse vil fremkomme en Anmodning til Ministeren om at lade Forholdene ved Frederiksbergs Politiret undersøge. Jeg vil føje min Anmodning dertil, og jeg haaber, at den højtærede Minister vil efterkomme Anmodningen. Men det maa være en upartisk Undersøgelse; det kan ikke nytte at overlade det til Politiet selv; saa har man ingen Garanti for, at den Undersøgelse bliver upartisk.

Man kan ikke lade Politiet undersøge sin egen Sag. Det er ganske vist gjort i et enkelt Tilfælde under Sporvejsstrejken, men det er selvfølgelig en ganske uholdbar Ting. Det, mener jeg, har fundet Sted ved en Affære, som ogsaa staar i Forbindelse med Sporvejsstrejken, nemlig den saakaldte Emilie-Affære. Den er for øvrigt tillige et udmærket Vidnesbyrd om hele Uhyggeligheden ved vort Retssystem, som det nu er praktiseret, jeg havde nær sagt gennem Aarhundreder — men som det er i hele sin forældede Skikkelse med alle Torturmidler, med rigelig Anvendelse af Varetægtsarrest, Ophold i Enecelle, Indespærring i Skabene i mange Timer i Træk, ofte uden Føde og i det hele taget med alle de Midler, vi saa tidt have fremdraget her i Tinget, og som staa til Myndighedernes Disposition, naar det drejer sig om at faa anholdte eller arresterede gjort møre. Om det Indhug, Politiet gjorde paa Befolkningen paa Ørstedvej den 2. August, hvor det som sagt er aldeles utvivlsomt, at de havde Stavene fremme, blev det blandt andet fremdraget, at en ung Pige var bleven slaaet. Betjentene nægte, at de overhovedet have brugt Stavene; men jeg henstiller som sagt, hvor mange foruden den højtærede Justitsminister der tror, at Politiet trækker Stavene uden at bruge dem. Imidlertid, Betjentene nægte at have slaaet den unge Pige; den unge Pige vedbliver at paastaa, at hun er slaaet, og der bliver saa indledet Undersøgelse mod Betjentene for at faa konstateret, hvor vidt de havde slaaet eller ej. Der blev afhørt en Del Vidner, men pludselig forandres Sagen fra at være en Undersøgelse mod Betjentene til at være en Sigtelse mod den unge Pige for falsk Forklaring for Retten. Betjentene skulde formodentlig dækkes — jeg tør ikke sige, om det var Hensigten, men i hvert